

บันทึกคณะกรรมการพัฒนากฎหมาย
เรื่อง การออกกฎหมายหรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง
แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมิน
ผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ (กรณีกฎหมายในความรับผิดชอบ
ของกรมการปกครอง)

กรมการปกครองมีหนังสือ ที่ มท ๐๓๐๗.๓/๑๗๐๗๖ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๖ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อขอหารือปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการออกกฎหมายหรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ สรุปความได้ว่าตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ เห็นชอบแนวทางการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายฯ ตามที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเสนอ โดยขั้นตอนแรกของแนวทางดังกล่าวกำหนดให้หน่วยงานของรัฐทุกหน่วยเร่งตรวจสอบกฎหมายในความรับผิดชอบของตน ซึ่งมีผลใช้บังคับก่อนวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ว่ามีบทอาศัยอำนาจหรือบทบัญญัติใดที่เข้าข่ายเป็นกรณีที่ต้องมีการออกกฎหมายหรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อที่ประชาชนจะสามารถปฏิบัติตามกฎหมายหรือได้รับสิทธิประโยชน์จากกฎหมายนั้นได้ แต่ยังมีได้มีการออกกฎหมายหรือดำเนินการดังกล่าว หลงเหลืออยู่หรือไม่ แล้วรวบรวมให้ครบถ้วนทุกฉบับและทุกมาตรา และให้เร่งดำเนินการออกกฎหมายหรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อมิให้เกิดผลกระทบหรือความเสียหายแก่การบริหารราชการแผ่นดิน หรือต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชน นั้น

กรมการปกครองจึงได้ดำเนินการสำรวจตรวจสอบกฎหมายในความรับผิดชอบจำนวน ๙๗ ฉบับ พบว่ามีกฎหมายบางฉบับซึ่งมีบทบัญญัติที่กรมการปกครองพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่เข้าข่ายมาตรา ๒๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายฯ จึงขอหารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเกี่ยวกับบทอาศัยอำนาจในกฎหมายจำนวน ๖ ฉบับ รวม ๑๐ บทบัญญัติ ดังต่อไปนี้ มาเพื่อประโยชน์แห่งความถูกต้องและชัดเจนในการบริหารราชการแผ่นดินต่อไป

๑. พระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๙ (๑) และ (๒) และมาตรา ๑๑ (๔) และ (๖)

๒. พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๑๐ ข้อ ๒.

๓. พระราชบัญญัติสำรวจการกักตุนโรคภัย พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง

๔. พระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๒๘ จัตวา (๖)

๕. พระราชบัญญัติการเช่าที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๒๔ มาตรา ๑๓ (๒) และมาตรา ๖๓ วรรคหนึ่ง

๖. พระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘ มาตรา ๔ ทวิ วรรคหนึ่ง

คณะกรรมการพัฒนากฎหมายได้พิจารณาข้อหาหรือของกรมการปกครอง โดยมีผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมการปกครอง) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นควรแบ่งกลุ่ม บทบัญญัติตามที่ขอหาหรือออกเป็น ๔ กลุ่ม และมีความเห็นในการให้คำปรึกษาแก่กรมการปกครอง ตามมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมิน ผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายฯ ดังต่อไปนี้

(๑) บทบัญญัติกลุ่มที่หนึ่ง จำนวน ๖ บทบัญญัติ ได้แก่ มาตรา ๙ (๑)^๑ มาตรา ๑๑ (๔)^๒ และมาตรา ๑๑ (๖)^๓ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๒๘ จัตวา (๖)^๔ แห่งพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗ มาตรา ๖๓ วรรคหนึ่ง^๕ แห่งพระราชบัญญัติ การเช่าที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๒๔ และมาตรา ๔ ทวิ^๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ การพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘

^๑มาตรา ๙ การทวงถามหนี้ ให้ผู้ทวงถามหนี้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) สถานที่ติดต่อ ในกรณีที่ติดต่อโดยบุคคลหรือทางไปรษณีย์ ให้ติดต่อตามสถานที่ที่ลูกหนี้ หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้ได้แจ้งให้เป็นสถานที่ติดต่อ ในกรณีที่บุคคลดังกล่าวไม่ได้แจ้งไว้ล่วงหน้า หรือสถานที่ที่ได้แจ้งไว้ไม่สามารถติดต่อได้ โดยผู้ทวงถามหนี้ได้พยายามติดต่อตามสมควรแล้ว ให้ติดต่อ ตามภูมิลำเนา ถิ่นที่อยู่ หรือสถานที่ทำงานของบุคคลดังกล่าว หรือสถานที่อื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ฯลฯ

ฯลฯ

^๒มาตรา ๑๑ ห้ามผู้ทวงถามหนี้กระทำการทวงถามหนี้ในลักษณะดังต่อไปนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

(๔) การติดต่อลูกหนี้โดยไปรษณียบัตร เอกสารเปิดผนึก โทรสาร หรือสิ่งอื่นใดที่สื่อให้ทราบว่า เป็นการทวงถามหนี้อย่างชัดเจน เว้นแต่กรณีการบอกกล่าวบังคับจำนองด้วยวิธีการประกาศหนังสือพิมพ์ ซึ่งเจ้าหนี้ ไม่สามารถติดต่อลูกหนี้โดยวิธีการอื่น หรือกรณีอื่นใดตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ฯลฯ

ฯลฯ

^๓มาตรา ๑๑ ห้ามผู้ทวงถามหนี้กระทำการทวงถามหนี้ในลักษณะดังต่อไปนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

(๖) การทวงถามหนี้ที่ไม่เหมาะสมในลักษณะอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ฯลฯ

ฯลฯ

^๔มาตรา ๒๘ จัตวา ให้นายอำเภอท้องที่ที่มีการตรวจเลือกมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) จัดสถานที่ทำการตรวจเลือก

(๒) จัดเจ้าหน้าที่และเอกสารเกี่ยวกับการตรวจเลือกเพื่อให้คณะกรรมการตรวจเลือกตรวจสอบได้

ในวันตรวจเลือก

(๓) จัดคนซึ่งมาตรวจเลือกให้รวมอยู่เป็นตำบลเพื่อฟังเรียกชื่อ

(๔) สอบสวนบุคคลซึ่งร้องขอในเหตุผลต่าง ๆ แล้วมอบเรื่องให้คณะกรรมการตรวจเลือกพิจารณา

(๕) ตรวจทานและบันทึกบัญชีเรียกของอำเภอตามผลการตรวจเลือก

(๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

^๕มาตรา ๖๓ ในกรณีที่การเช่าที่ดินเพื่อประกอบเกษตรกรรมประเภทใดนอกจากการเช่านา เป็นช่องทางให้เกิดการเอารัดเอาเปรียบเกษตรกรผู้เช่าโดยไม่เป็นธรรม จนเกิดความเดือดร้อนและเสียหาย ต่อเศรษฐกิจของประเทศ เมื่อรัฐบาลเห็นสมควรกำหนดให้การเช่าที่ดินเพื่อประกอบเกษตรกรรมประเภทนั้น มีการควบคุมตามพระราชบัญญัตินี้เพื่อขจัดปัญหาดังกล่าว ก็ให้อำนาจกระทำได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ฯลฯ

ฯลฯ

^๖มาตรา ๔ ทวิ ในการเล่นอื่นใดนอกจากที่กล่าวในมาตรา ๔ จะพนันกันหรือจะจัดให้มีเพื่อให้ พนันกันได้เฉพาะการเล่นที่ระบุชื่อและเงื่อนไขในกฎกระทรวง

คำว่า “การเล่น” ในวรรคก่อน ให้หมายความรวมถึงตลอดถึงการทายและการทำนายด้วย

คณะกรรมการพัฒนากฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า มาตรา ๒๒ วรรคสอง^๗ แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายฯ มุ่งหมายที่จะเร่งรัดให้หน่วยงานของรัฐ ออกกฎหรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อให้ประชาชนจะสามารถปฏิบัติตามกฎหมายหรือได้รับสิทธิประโยชน์จากกฎหมายได้ อันเป็นการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน^๘ แต่โดยที่บทบัญญัติทั้งหมัตราและอนุมาตราข้างต้นนี้ เป็นกรณีที่กฎหมายให้อำนาจดุลพินิจแก่รัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมาย คณะกรรมการตามกฎหมาย หรือรัฐบาล แล้วแต่กรณี ในการดำเนินการออกกฎต่อเมื่อเห็นว่ามีความจำเป็นหรือเห็นสมควรที่จะกำหนดกรณีอื่นใด เป็นการเพิ่มเติมจากที่กฎหมายหรือบทบัญญัติเหล่านั้นได้มีการกำหนดไว้แล้ว จึงไม่เข้าข่ายมาตรา ๒๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายฯ

อย่างไรก็ดี คณะกรรมการพัฒนากฎหมายเห็นควรมีข้อสังเกตเพิ่มเติมสำหรับ ๒ กรณีข้างต้น อันได้แก่ มาตรา ๑๑ (๖) แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ฯ และมาตรา ๖๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการเช่าที่ดินเพื่อเกษตรกรรมฯ ว่า ถึงแม้จะไม่ต้องด้วยมาตรา ๒๒ วรรคสอง แต่กรรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย สมควรที่จะเร่งดำเนินการออกกฎทั้งสองฉบับดังกล่าว โดยเร็ว เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิและเสรีภาพของประชาชน ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบันตามเจตนารมณ์และหลักการของมาตรา ๗๗^๙ และมาตรา ๒๕๘ ค. ด้านกฎหมาย (๑)^{๑๐} ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กล่าวคือ

มาตรา ๒๒ ๑๒๑

๑๒๑

กฎหมายที่มีใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่กำหนดให้ต้องมีการออกกฎหรือกำหนดให้รัฐต้องดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด เพื่อให้ประชาชนจะสามารถปฏิบัติตามกฎหมาย หรือได้รับสิทธิประโยชน์จากกฎหมายนั้นได้ หากมิได้มีการออกกฎดังกล่าวหรือยังมิได้ดำเนินการนั้นภายในระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่กฎหมายนั้นมีผลใช้บังคับ และบทบัญญัติในเรื่องนั้นก่อภาระหรือเป็นผลร้ายต่อประชาชน ให้บทบัญญัติดังกล่าวเป็นอันสิ้นผลบังคับ แต่ในกรณีที่บทบัญญัติในเรื่องนั้นให้สิทธิประโยชน์แก่ประชาชน ให้บทบัญญัติดังกล่าวมีผลบังคับได้โดยไม่ต้องมีกฎหรือดำเนินการดังกล่าว ทั้งนี้ ระยะเวลาสองปีดังกล่าวคณะรัฐมนตรีจะมีมติขยายออกไปอีกก็ได้แต่ไม่เกินหนึ่งปี และต้องมีมติก่อนที่จะครบกำหนดเวลาสองปีดังกล่าว

๑๒๑

๑๒๑

“บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การออกกฎภายใต้บังคับมาตรา ๒๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ (กรณีพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๑๘) ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วน ที่ นร ๐๙๑๓/๒๖๓ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๓ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

“มาตรา ๗๗ รัฐพึงจัดให้มีกฎหมายเพียงเท่าที่จำเป็น และยกเลิกหรือปรับปรุงกฎหมายที่หมดความจำเป็นหรือไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ หรือที่เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพ โดยไม่ชักช้าเพื่อไม่ให้เป็นภาระแก่ประชาชน และดำเนินการให้ประชาชนเข้าถึงตัวบทกฎหมายต่าง ๆ ได้โดยสะดวก และสามารถเข้าใจกฎหมายได้ง่ายเพื่อปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างถูกต้อง

ก่อนการตรากฎหมายทุกฉบับ รัฐพึงจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายอย่างรอบด้านและเป็นระบบ รวมทั้งเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็น และการวิเคราะห์นั้นต่อประชาชน และนำมาประกอบการพิจารณาในกระบวนการตรากฎหมายทุกขั้นตอน เมื่อกฎหมายมีผลใช้บังคับแล้ว รัฐพึงจัดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายทุกรอบระยะเวลาที่กำหนด โดยรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องประกอบด้วย เพื่อพัฒนากฎหมายทุกฉบับให้สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป

๑๒๑

๑๒๑

๑๑๑ มาตรา ๒๕๘ ให้ดำเนินการปฏิรูปประเทศอย่างน้อยในด้านต่าง ๆ ให้เกิดผล ดังต่อไปนี้

๑๒๑

๑๒๑

ค. ด้านกฎหมาย

(๑) มีกลไกให้ดำเนินการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับต่าง ๆ ที่ใช้บังคับอยู่ ก่อนวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ให้สอดคล้องกับหลักการตามมาตรา ๗๗ และพัฒนาให้สอดคล้องกับหลักสากล โดยให้มีการใช้ระบบอนุญาตและระบบการดำเนินการโดยคณะกรรมการเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อให้การทำงานเกิดความคล่องตัว โดยมีผู้รับผิดชอบที่ชัดเจน และไม่สร้างภาระแก่ประชาชนเกินความจำเป็น เพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๑๒๑

๑๒๑

(๑.๑) กรณีประกาศคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ซึ่งกำหนดลักษณะการทวงถามหนี้ที่ไม่เหมาะสมและให้ถือเป็นการต้องห้ามตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ฯ นั้น โดยที่ในปัจจุบันได้มีพัฒนาการทางเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะเทคโนโลยีดิจิทัลหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งอาจถูกนำมาใช้ในการทวงถามหนี้เพื่อหวังผลทางอ้อมในการประจานหรือสร้างความอับอายแก่ลูกหนี้ได้ ดังนั้น จึงสมควรที่กรมการปกครองจะได้มีการพิจารณาศึกษาว่า ภายหลังจากที่พระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ฯ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลากว่า ๘ ปีแล้ว ได้ปรากฏลักษณะของการทวงถามหนี้ที่ไม่เหมาะสมอื่น ๆ เพิ่มเติมจากมาตรา ๑๑ (๑) ถึง (๕) อีกหรือไม่ เช่น การโพสต์ทวงหนี้หรือประจานลูกหนี้ลงสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) แอปพลิเคชันหรือแพลตฟอร์มดิจิทัลใด ๆ ไม่ว่าจะระบุบุคคลโดยตรงหรือโดยอ้อม หรือไม่ก็ตาม ซึ่งอาจมีความจำเป็นและสมควรที่จะประกาศกำหนดเป็นกรณีต้องห้ามเพิ่มเติมให้เกิดความชัดเจนในการบังคับใช้กฎหมายโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๑ (๖)^{๑๑} นี้ เพื่อปกป้องคุ้มครองสิทธิของลูกหนี้ให้สอดคล้องกับกาลสมัยตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

(๑.๒) กรณีพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการเช่าที่ดินเพื่อเกษตรกรรมฯ ซึ่งแม้จะเป็นกรณีที่ให้อำนาจดุลพินิจแก่รัฐบาลในการออกพระราชกฤษฎีกาเมื่อเห็นสมควรกำหนดให้การเช่าที่ดินเพื่อประกอบเกษตรกรรมประเภทอื่นใดนอกจากการเช่านาให้ได้รับการควบคุมดูแลตามพระราชบัญญัตินี้เพื่อขจัดปัญหาการเอารัดเอาเปรียบเกษตรกรผู้เช่าโดยไม่เป็นธรรม จึงไม่เข้าข่ายมาตรา ๒๒ วรรคสอง อย่างไรก็ดี โดยที่พระราชบัญญัติการเช่าที่ดินเพื่อเกษตรกรรมฯ ใช้บังคับมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๔ ซึ่งนับแต่นั้นมาจนถึงปัจจุบันเป็นเวลากว่า ๔๒ ปี อาจมีกรณีการกดขี่หรือเอารัดเอาเปรียบเกษตรกรชาวไร่ ชาวนา และเกษตรกรประเภทอื่นอย่างไม่เป็นธรรมเกิดขึ้น กรณีจึงเป็นการสมควรที่กระทรวงมหาดไทยจะต้องติดตามดูแลความสงบเรียบร้อยในการให้เช่าที่ดินเพื่อเกษตรกรรมโดยใกล้ชิดเพื่อปกป้องคุ้มครองเกษตรกรตามเจตนารมณ์และบทบัญญัติของพระราชบัญญัตินี้ และหากพบกรณีการเช่าที่ดินเพื่อประกอบเกษตรกรรมประเภทอื่นใดที่ปรากฏปัญหาการเอารัดเอาเปรียบของนายทุน จนเกิดความเดือดร้อนและเสียหายต่อเศรษฐกิจของประเทศ ก็สมควรพิจารณาเร่งรัดดำเนินการออกพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๖๓ วรรคหนึ่ง^{๑๒} สำหรับการเช่าที่ดินเพื่อประกอบเกษตรกรรมประเภทนั้นโดยเร็ว

(๒) บทบัญญัติกลุ่มที่สอง จำนวน ๒ บทบัญญัติ ได้แก่ มาตรา ๑๐ ข้อ ๒.^{๑๓} แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๙๓ และมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง^{๑๔} แห่งพระราชบัญญัติสำรวจการกักตุนโภคภัณฑ์ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งคณะกรรมการพัฒนากฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นบทบัญญัติที่ให้อำนาจในการออกกฎกระทรวงมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมาย

^{๑๑}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๓, ข้างต้น

^{๑๒}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๕, ข้างต้น

^{๑๓}มาตรา ๑๐ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออกกฎกระทรวง

๑. กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการอนุญาตซึ่งต้องไม่เกินฉบับละ ๑๐๐ บาท

๒. กำหนดกิจการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

^{๑๔}มาตรา ๑๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

เป็นการทั่วไปในมาตรการรักษาการ จึงมิใช่บทบัญญัติที่จำเป็นต้องมีการออกกฎเพื่อให้ประชาชนสามารถปฏิบัติตามกฎหมายหรือได้รับสิทธิประโยชน์ตามกฎหมายนั้นได้ กรณีจึงไม่เข้าข่ายมาตรา ๒๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายฯ

(๓) บทบัญญัติกลุ่มที่ ๓ คือ มาตรา ๑๓ (๒)^{๑๕} แห่งพระราชบัญญัติการเช่าที่ดิน เพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๒๔ ซึ่งคณะกรรมการพัฒนากฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า การจัดทำทะเบียนผู้เช่าและผู้ให้เช่าภายในเขตตำบลเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการการเช่าที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ประจำตำบล (คชก. ตำบล) ซึ่งเป็นองค์กรของรัฐ ไม่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามกฎหมายของประชาชน ประกอบกับสิทธิและหน้าที่ของผู้เช่าที่ดินเพื่อเกษตรกรรมรวมทั้งผู้ให้เช่าย่อมเป็นไปตามที่กฎหมายดังกล่าวบัญญัติไว้อยู่แล้วโดยไม่จำเป็นต้องได้รับการระบุชื่ออยู่ในทะเบียนตามมาตรา ๑๓ (๒) ของ คชก. ตำบล ก่อน ดังนั้น ประกาศหรือระเบียบที่รัฐมนตรีมีอำนาจออกเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการจัดทำทะเบียนผู้เช่าและผู้ให้เช่าภายในเขตตำบล จึงไม่เข้าข่ายมาตรา ๒๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายฯ

อย่างไรก็ดี โดยที่ทะเบียนผู้เช่าและผู้ให้เช่าภายในเขตตำบลอาจเป็นประโยชน์ แก่การปกป้องคุ้มครองสิทธิและให้เป็นธรรมตามกฎหมายดังกล่าวแก่ผู้เช่าและผู้ให้เช่า กรรมการปกครองจึงสมควรเร่งรัดจัดทำหลักเกณฑ์และวิธีการทำทะเบียนผู้เช่าและผู้ให้เช่าภายใน เขตตำบล เสนอรัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายเพื่อออกกฎตามมาตรา ๑๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติ การเช่าที่ดินเพื่อเกษตรกรรมฯ โดยเร็ว เพื่อให้ คชก. ตำบล สามารถจัดทำทะเบียนผู้เช่าและผู้ให้เช่า ภายในเขตตำบลได้ มิฉะนั้นอาจก่อให้เกิดความรับผิดชอบแก่หน่วยงานและเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ หรือที่เกี่ยวข้องได้ หากมีประชาชนได้รับความเสียหายจากการไม่ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจ ตามกฎหมายดังกล่าว

(๔) บทบัญญัติกลุ่มที่ ๔ คือ มาตรา ๙ (๒)^{๑๖} แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งคณะกรรมการพัฒนากฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นกรณีที่ให้อำนาจ คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ในการประกาศกำหนดช่วงเวลาอื่นที่ผู้ทวงถามหนี้สามารถติดต่อ ลูกหนี้ได้ หากไม่สามารถติดต่อได้ในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ เวลา ๐๘.๐๐ นาฬิกา ถึงเวลา ๒๐.๐๐ นาฬิกา และในวันหยุดราชการ เวลา ๐๘.๐๐ นาฬิกา ถึงเวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกา หรือช่วงเวลาดังกล่าว ไม่เหมาะสม เช่น เป็นกรณีที่ลูกหนี้มีอาชีพซึ่งทำงานในเวลากลางคืน และนอนหลับในเวลากลางวัน

^{๑๕} มาตรา ๑๓ คชก. ตำบล มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ประกาศกำหนดตามมาตรา ๔๐

(๒) จัดทำทะเบียนผู้เช่าและผู้ให้เช่าภายในเขตตำบล ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรี กำหนด

ฯลฯ

ฯลฯ

^{๑๖} มาตรา ๙ การทวงถามหนี้ ให้ผู้ทวงถามหนี้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

(๒) เวลาในการติดต่อ การติดต่อโดยบุคคล โทรศัพท์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศประเภทอื่น ในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ ให้ติดต่อได้ตั้งแต่เวลา ๐๘.๐๐ นาฬิกา ถึงเวลา ๒๐.๐๐ นาฬิกา และในวันหยุดราชการ เวลา ๐๘.๐๐ นาฬิกา ถึงเวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกา หากไม่สามารถติดต่อตามเวลาดังกล่าวได้ หรือช่วงเวลาดังกล่าวไม่เหมาะสม ให้ติดต่อได้ในช่วงเวลาอื่นตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ประกาศกำหนด

ฯลฯ

ฯลฯ

โดยปิดโทรศัพท์หรือปิดเสียงโทรศัพท์ทำให้ไม่สามารถติดต่อได้ ดังนั้น ประกาศคณะกรรมการกำกับ
การทวงถามหนี้ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการติดต่อลูกหนี้ในระยะเวลาอื่นตามมาตรา ๙ (๒)
แห่งพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ฯ จึงเป็นบทบัญญัติที่เข้าข่ายมาตรา ๒๒ วรรคสอง^{๓๗} เนื่องจาก
เป็นกฎที่ให้สิทธิหรือประโยชน์แก่ผู้ทวงถามหนี้ให้สามารถใช้สิทธิตามกฎหมายของตนในการทวงถามหนี้ได้
เพราะหากไม่มีการออกประกาศดังกล่าวจะส่งผลให้ผู้ทวงถามหนี้ไม่สามารถติดต่อลูกหนี้ นอกเหนือจาก
ช่วงเวลาที่กำหนดไว้ในอนุมาตรานี้ได้เลย แม้จะเป็นปัจจัยหรือเหตุเฉพาะตัวที่เกิดจากตัวลูกหนี้เอง
หรือหากฝ่าฝืนติดต่อก่อนนอกเหนือจากช่วงเวลาที่กำหนดไว้ก็อาจส่งผลให้เกิดความรำคาญและโทษตาม
พระราชบัญญัตินี้แก่ผู้ทวงถามหนี้ได้

(นายปกรณ์ นิลประพันธ์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
กรกฎาคม ๒๕๖๖

^{๓๗}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๗, ข้างต้น